

Svatá Hora

1
2012
ročník
XLIX



OBSAH

Úvodník

Společnost nebo Rozdělenost? **3**

Naše pravidelné otazníky

Rozhovor s P. Jindřichem Krinkem II. **4**

Ze Svaté Hory

Střípky ze Svaté Hory **9**

Svatá Hora v roce 2011 **10**

Zprávy ze Svaté Hory **12**

Ohlédnutí –
– ze starých čísel časopisu **13**

Na Tour Salon 2012 do Poznaň **17**

Okénko Matice Svatohorské **18**

Spiritualita

Duchovní slovo **20**

Dobrá kniha **22**

Informace

Listárna **23**

Exercice, poutě, bohoslužby **25**



**Fotografie
na titulní straně
časopisu:**

Svatohorská studánka
v zimě

Fotografie v časopise:
archiv Svaté Hory

Společnost nebo Rozdělenost?

„Společnost“, která si za svůj cíl vytkla nebe na zemi „pro každého“ (hlavně však pro mne), se chytla do pastí, kterou si sama nevědomky nastražila: Je třeba vydělávat, abychom mohli kupovat a měli se lépe. Abychom mohli vydělávat, je třeba vyrábět. A aby bylo možno více vyrábět, je třeba plynout a ještě více nakupovat.

Co však dnes vyrábíme a kupujeme? Desetitisíce z nás se zabývají činnostmi, které ve skutečnosti nenesou žádné reálné výsledky: na konci naší práce pak nestojí ani výrobek, řekněme hotová věc, ani nějaká morální nebo kulturní hodnota, řekněme vzdělaný člověk. Často však produkujeme stres, spěch, odcizení a nenávisť.

Internet nás k sobě natolik „přiblížil“, že se často již ani osobně nesetkáme a mnohdy si tohoto faktu ani nepovšimneme. Je to však chyba internetu?

Televize nás, již od sedmdesátých let minulého století, večer co večer „spojuje“ v pevné rodinné společenství. Díváme se na ni a sebe navzájem nevidíme. Posloucháme ji, ale my sami se svými blízkými nehovoříme. (Ostatně dnes často již každý sám sleduje svoji televizi ve svém pokoji...)

„Nenechte se svazovat, kupte si náš produkt za pomoci výhodné půjčky hned teď.“ Tento slogan a jemu podobné nás bombardují dnes a denně. Na svoji potřebu si půjčujeme od budoucnosti, od našich dětí, které o svém budoucím závazku ještě mnohdy nevědí. Proč? Protože syn otce a dcera matku podporuje stále méně. Máme pro ně přeci „zařízení“, kam je můžeme umístit, když už nestačí tempu „společnosti“. Můžeme se však ještě nazývat společností, když slovo „spolu“ nebo „pro sebe navzájem“ znamená stále méně?

A kde zůstal Bůh?

Pavel Šmolík

Časopis **Svatá Hora** • XLIX. ročník

Drazí, možná to není náhoda, že se první velké Ježíšovo kázání nazývá „horským kázáním“!

Mojžíš vystoupil na horu Sinaj, aby obdržel Zákon Boží a přinesl jej vyvolenému národu.

Ježíš je samotným Synem Božím, který sestoupil z nebe, aby nás cestou lásky dovedl do nebe, vzhůru k Bohu. Ba dokonce On sám je touto cestou: nemáme dělat nic jiného než jej následovat, abychom uvedli do praxe Boží vůli a vstoupili do Jeho království, do života věčného.

Jediný tvor již dosáhl toho horského vrcholu: Panna Maria. Díky svému spojení s Ježíšem byla Její spravedlnost dokonalá, a proto ji vzýváme jako Speculum iustitiae (zrcadlo spravedlnosti).

Svěřme se jí, aby vedla také naše kroky ve věrnosti Kristovu Zákonu.

Benedikt XVI., před modlitbou Anděl Páně 13. 2. 2011

Přinášíme Vám dokončení rozhovoru s příbramským farářem P. Jindřichem Krinkem

Nenechme víru spoutat sítí náboženství

Čím je specifický život farností v Příbrami – je zde Svatá Hora, farnost u kostela sv. Jakuba a také farnost březohorská?

Rozhodně mezi nimi není rivalita. Je to spíš, řekl bych, rozeklanost. Každý kostel má, abych tak řekl, svoji klientelu. Zpočátku se mi u sv. Jakuba stávalo, že přišel nějaký věřící s tím, „že patří do této farnosti, ale chodí na Svatou Horu“. Nevadí mi to, většinou jsem se pousmál tomu, že za pět let nezná svého faráře. Spíš však se obávám, že tato možnost, kdy si každý může vybrat místo, kde se bude cítit jako „doma“, dává těm přelétavým nechtěně možnost nezapustit kořeny nikde.



Z kněžského svěcení

V čem jsou specifičtí věřící, kteří navštěvují kostel sv. Jakuba?

Mám dojem, že se jedná především o to, že náš kostel je jaksi průchozí. Má to své výhody i nevýhody. Když jsem přicházel, říkal jsem, že lidé, pro které budu těžko zkousnutelný, mají možnost jít nechat se spasit na Svatou Horu. A to zcela bez ironie.

Tehdy to vyvolalo mnohé nesouhlasné reakce...

To je jen mé specifické osobní výrazivo.

Na Svaté Hoře je sice více kněží, ale protože jsou z jednoho řádu, mají jistě určitý společný styl pastorače. Samozřejmě: odsud až posud, ale jistě tam nejde jeden hot a druhý chýl. Každý Příbramák někdy zajde na Svatou Horu. Svatá Hora je fenomén, málo platné. Ostatně i Svatá Hora je vedena jako farnost. Částečně tomu tak je pouze oficiálně, ale částečně ve skutečnosti. Lidé, kteří tam chodí pravidelně, si vlastně „vynucují“, samozřejmě že nenásilně, ale jaksi samovolně, péči jako ve farnosti.

Jde v případě tří farností v jednom městě o určitý typ soupeření?

Všichni se snažíme vést k Bohu a Kristu, ale styl je různý. Tato pestrost, která je v Příbrami k dispozici, je současně výhodou i nevýhodou. V každém případě tyto farnosti mezi sebou opravdu nesoupeří. I když podle mého názoru by komunikace mezi nimi mohla být o stupeň lepší. Samozřejmě, že se mezi sebou domluvíme, ale chybí aktivní snaha komunikovat. Mohu to uvést na několika příkladech.

Zejména se jedná o mládež. Vznikla snaha umožnit mladým z celé Příbrami, aby o sobě více věděli, setkali se. Tato iniciativa vznikla na základě přání mladých katolíků a jejich rodičů. Navrhl jsem tedy, že jedenkrát v měsíci by mohla být společná akce, kde – kromě mše svaté – by si mladí vše i sami organizovali. Střídavě by se konala na Svaté Hoře, pak na Březových Horách, jindy u sv. Jakuba. Bylo by to jistě vhodné, aby se mladí více poznali, protože to je základ místní církve na následujících čtyřicet let. Jistě, někteří odejdou, jiní se přistěhují, ale základ zde zůstane.

Myslím si, že ve skupině má duchovní život v obci mnohem větší šanci.

A spolubratři nesouhlasili?

Jistěže souhlasili. Ale kromě souhlasu pro tuto věc nic neudělali. Na počátku bylo veliké nadšení, ale nakonec přišel jediný hoch. A tak věc umřela dřív, než se narodila. Je to škoda a ukazuje to, že situace k takové spolupráci ještě nedospěla.

Svatá Hora má kromě běžné duchovní správy mnohem širší zázemí, například pro konání exercícií a duchovních obnov. Ty tedy zde nezajišťuji.

Samozřejmě zjišťuji, co se tam koná – to není problém zjistit pomocí internetu.

Je pravda, že já jsem krátce po svém příchodu hovořil s kardinálem Vlkem o svém názoru, aby farnosti sice zůstaly suverénní, ale byly spravovány ze Svaté Hory. Docílilo by se tak určitého, myslím vhodného, stmelení, jednotlosti.

Možná, že jsem se mýlil. V Praze však na to měli jiný pohled. Především tento pohled nesdíleli sami redemptoristé, kteří jej nepodpořili proto, že jich na tento úkol není dostatek. A tak se toto řešení, které by dle mého názoru mělo pozitivní vliv na spiritualitu města a možná by bylo pomocí i pro kněze, neuskutečnilo.

Když jsem nastupoval, byly zpočátku problémy se zástupem za pohřby a podobně, ale to se časem vyřešilo, spíše však tím, že pohřbů za sedm let, po které tu působím, rapidně ubylo – až na polovinu.

Jaký je mezicírkevní dialog v Příbrami? V kronice svatojakubské farnosti jsem četl o v minulosti hojně konaných ekumenických setkáních v Příbrami zastoupených církví. Pokračuje tato tradice i nadále?

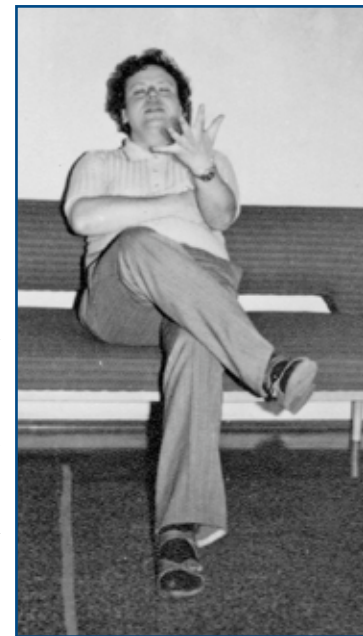
Mrtvě, takřka. Prosil jsem lidi, ať to neberou jako invektivu, ale Příbram je ryze neekumenické město. Ekumenické bohoslužby tedy trvají dále, ale jsou pouze dvakrát do roka.

Z klasických církví je zde – kromě katolíků – Církev československá husitská. Evangelíci zde také žijí, ale nemají tu bohoslužby. Je jich totiž tak málo – asi pět, sedm, že sem evangelický kolega Samuel Hejzlar z Dobříše již nejezdí. Dále jsou zde církevní sbory, které o spolupráci tohoto typu nemají zájem. S jedním takovým křesťanským společenstvím jsem mluvil. Jsou to lidé ochotní, slušní, ale klasický rozměr, prototyp bohoslužby jim připadá neosobní a není pro ně zajímavý. Ti se tedy těchto bohoslužeb neúčastní.

Tradice ekumenických bohoslužeb zde trvá především díky evangelíkům z Dobříše, kteří sem přijíždějí. Přicházejí i někteří členové Příbramské Československé obce a někteří jednotlivci, třeba jedna paní adventistka. Jsou to stále stejní lidé, kteří k tomu mají vztah.

V jakém termínu se tyto bohoslužby konají?

Vždy v okolí Vánoc a Velikonoc. Protože však nekatolické církve mají často odlišný obřad, tato setkání na sebe vzala podobu biblické hodiny v naší zimní kapli, kterou upravil P. Jiří



Pecka. Kdybych srovnával Příbram s Benešovem – lidé to nemají rádi – tam byla tato ekumenická setkání mnohem živější.

Váš předchůdce, jak jste zmínil, upravil sakristii na zimní kapli, Vy máte zásluhu na novém liturgickém prostoru, který se nyní nachází v kněžišti kostela sv. Jakuba. Pohovořte, prosím, o jeho vzniku.

Tak především to není jen mojí zásluhou. Děk patří všem lidem, díky jejichž pomoci, nejen finanční, jsme mohli toto realizovat.

Jaké jsou Vaše plány ve svatojakubské farnosti do budoucna – nejen ty architektonické?

To, čemu bych já dával prioritu, to je slovo Boží, Bible. Ale ani má snaha zachytit mládež pro její pravidelné čtení, být přes něco zábavnějšího, se zatím nesesetává příliš s pochopením. Hovořím o tom, co jsem již dříve praktikoval ne zcela jiným způsobem, a odezva byla velká. Neříkám, že lidé nečtou Bibli, ale sejít se nad ní společně a rozšířit tuto praxi, za to se velmi zasazují.

Není současná situace způsobena maličko tím, že v dřívější době si věřící zvykli, že kázání je jediným místem pastorační a nyní nemají pocit, že je důvod se scházet i mimo mši?

Možná máte pravdu. Například starší lidé pamatují doby, kdy se samostatné studium a rozbor textů Bible nedoporučoval: „Abyste si to špatně nevykládali“ a podobně. Tím docházelo k tomu, že se v katolických rodinách Bible moc nečetla.

Ale po II. vatikánském koncilu, který skončil v roce 1965, to už je nějaká doba, by tento vliv v mladších rodinách měl být překonán. Samozřejmě může být chyba i v tom, že jsem nenašel správný způsob a formu, jak toto sdělit, nevím.



Při žehnání oltáře

A teď tedy: Co do budoucna? Je to hodně o komunikaci. Když komunikace funguje, podaří se leccos rozběhnout. Máme k tomu ostatně i moderní technologie – například internetovou konferenci. To je věc dobrá i nebezpečná. Dobrá v tom ohledu, že je zde blesková možnost vyřešit jakýkoli problém. Horší v tom, že se lidé na techniku spolehnou a už se osobně nesejdou. Proto já jsem, možná trochu protivným způsobem, řekl: „Budu internet používat, ale nad určitými problémy se musíme sejít osobně.“ Například při přípravě dětských bohoslužeb, to nelze připravit bez osobního setkání.

Chápu, že mnoho lidí od nás pracuje v Praze, mají své rodiny a další povinnosti, ale ...

Přál bych si tedy, aby lépe fungovala – řekněme – pastorační rada. Ovšem nerad bych, aby to vyznělo, že u nás nic podobného není – to

nikoli. Jsou zde velmi podnikaví lidé, i celé rodiny. Samozřejmě – jsou to stále tíže. Ale ona morální zodpovědnost a spolupráce by mohla být širší. Teď mám spíš pocit, že někdy farnici čekají, co já sám upeču.

U nekatolických církví staršovstvo obvykle dobře funguje...

Ano, to je ono. Někteří spolubratři sice říkají: „Mohli jsme pracovat bez farních rad, přežijeme to i s nimi“, jiní ale „nechápe, jak jsme to bez nich mohli dělat.“ Já se tedy přikláním spíš k těm druhým. Právě členové této skupinky, řekněme dvanácti lidí, by měli

být ti, kteří v některých věcech mají, promiňte mi, vlastně: musí spolurozhodnout. Nenesou sice odpovědnost právní, ale morální – to snad ještě v církvi funguje – jistě ano.

Nalézáte při své praxi ještě nějaké další často se opakující problémy?

Církev má, bohužel, mnoho starostí ekonomického rázu. Také mnoho pokynů, předpisů, ale je zde nebezpečí, že tyto předpisy nepovedou ke spáse. Například ono zažité: Vyzpovídám se – a jsem v suchu. Proto se například onu tradici zpovědi před prvním pátkem snažím rozbít.

...tam je ale jistě zdravá ta pravidelnost...

Ano, ale tato pravidelnost nemůže být cílem.

„Pane dej mi víru,“ abych tohle bral, ale „co si mohu ozřejmit, to ať ozřejmím.“ Naše víra by měla být i intelektuálně zpracovaná. Je třeba neustále hledat, nemyslet si, že mám vše už pokryto. Nestačí se nechat pokřtít.

Víra je vztah. Že je Bůh, v to věří i ďábel. Víra není jen poslušnost – slovo, odpusťte mi, v církvi užívané i zneužívané. Bůh chce poslušnost, ale nikoli slepou.

Další projev a dopad některých církevních předpisů nalézám, když řeším otázky manželství. Přeci nemohu manželé, kteří celý život žijí podle, řekněme, mimocírkevních parametrů a chtějí vstoupit do církve, vystavit stejným kritériím jako křesťany od narození praktikující. Tady by přece měl být nějaký generální pardon, nějaký dispens, vždyť církev svatá má dispensí spoustu a často je používá až podivně. Samozřejmě: teď už žij to, co slibuješ. Ale chtějí po nich měnit jejich minulost?

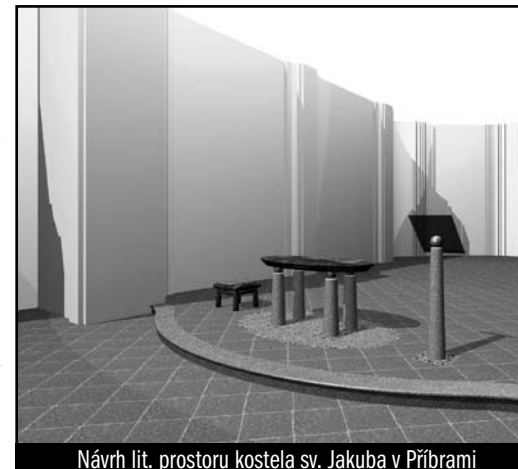
To to dělal Ezdráš. Nutil Židy, kteří si přivedli babylonské manželky, aby je propustili. Docházelo k rozkladu rodin a podobně. My dnes sice k takovým sankcím nesaháme, můj zlý jazyk ale tvrdí že proto, že si to už nemůžeme dovolit. Často ale jednáme velmi podobně. Kde je pak ona svoboda víry, radost z ní, z Kristova osvobození – a to bez sladkých řečí?

I přesto, že hříšníci budou jistě dále hřešit...

Vždyť při zpovědi často vyznáváme stále tytéž chyby, kterých se znovu a znovu dopouštíme a své hrany jen pomalu a lehce obrušujeme...

Zpověď je o tom, že vím, kam s tím svým sajrajtem jít. Vždyť pokud mně Kristus nepomůže, já nemám šanci. Ale On přišel, aby nám pomáhal. Je třeba snažit se být lepší, ale trpělivě sám se sebou.

za mého působení v Žamberku se o prvním pátku, kdy se tvořily fronty u zpovědnic – tedy tam byla jen jedna, zařadil se jeden z mých farníků do řady jako pátý a zeptal se vedle stojící sestry: „Taky hřešíte paní, taky?“ inteligentní to dotaz. Paní zrudla a odpověděla: „Ještě trochu, ale už skoro ne.“ Toto je tedy představa prudce odvážná. Já neříkám, že člověk na sobě nemá pracovat a že tato svátost mu v tom nemůže pomoci, ale po zpovědi by člověk přeci především měl – alespoň tak to i Duch svatý na koncilu říká – odcházet s radostí. Nikoli z toho, že to mám za sebou, že jsem už konečně vyplivnul něco nepříjemného, protože i přes zpovědní tajemství sedí ve zpovědnici nějaký chlap, který na věc pohlíží lidskýma očima. Ale s vědomím, že Kristus mě opět přijal a že mne stále přijímá. Že mne oprostil od toho, čeho já sám bych se ani nedokázal vzdát. To je smysl svátosti smíření, slavení. Proto také jsou v současnosti frekventované zpovědní místnosti, aby si člověk mohl v klidu pohovořit a nerozbit si při tom kolena. To už je ale další věc. Ale samozřejmě, že ve zpovědní místnosti může být zákoník a v té kukani vnímavý člověk.



Návrh lit. prostoru kostela sv. Jakuba v Příbrami

Na Svaté Hoře se často hovoří o lidech, kteří vynášejí, že – podle jejich názoru – se nemají z čeho zpovídat. Narážíte na obdobné problémy?

Mám zkušenost trochu jiného druhu, spíše pozitivní. Zde se s tím už skoro nesetkávám, ale dříve tam, kde se zpovídalo víc, ke mně přicházeli lidé „odnikud“, obvykle s něčím „pikantním“, kteří se styděli zpovídat se u kněze, kterého znali. Proto vyhledali raději vzdálenější místo, cizí prostředí. Vždy jsem k těmto lidem pociťoval úctu a hlavně radost z toho, že se odhodlali a měli sílu přijít a tuto nepříjemnou pravdu o sobě říct nahlas.

Co říci závěrem?

Já jsem co do církve vlastně také konvertita, pokřtěn jsem byl až ve dvaadvaceti letech. Nejsem člověk věci citově nějak příliš prožívající. Nemohu ale nevnímat hodnotu, které se mi dostalo v tom, čím jsem. Co ale ve vztahu ke Kristu a k církvi jsem?

Zpočátku jsem to vnímal, jak jsem byl veden, jako své navázání na strukturu církve. Nyní, jako farář, který v této struktuře působí, mám tendenci stále více se – někdy až z určitého sevření – uvolňovat, abych nepřehlédl samotného Krista.

Vaše vystupování někdy bývá hodnoceno jako nekonformní a za formu některých svých výroků býváte kritizován.

Říkají to o mně, ale není to cílené. Mám svoji povahu. Občas snad pro někoho vystupuji neobvykle nebo „zábavně“, ale vím ze své vlastní zkušenosti, jak člověk může „in bona fide“, tedy v nejlepší víře být stisknut tím konformním. Hledat cestu ke Kristu, tam se člověk nutně musí z toho sevření dostat, nenechat se jím omezit.

Pater Ludvík Ambruster – byl 40 roků v Japonsku jako misionář, kde přednášel hlavně filosofii, člověk nesmírně moudrý a lidský – na exerciciích říkával: „Víra a náboženství bez sebe nemohou být. Ale náboženství má tendenci hodit síf na víru, aby ji spoutalo. A víra se musí snažit, aby se do této sítě nikdy nenechala chytit.“

S P. Jindřichem Krinkem hovořil Pavel Šmolík

Svatohorský kalendář 2012



Svatá Hora
2012



Nový svatohorský kalendář na rok 2012 právě vyšel. Církevní kalendář (katolický s liturgickými svátky) a občanský kalendář v jednom. Najdete zde veškeré informace o Svaté Hoře a nepřeberné množství aktuálních fotografií.

Objednat jej za cenu 75 Kč + poštovné a balné můžete prostřednictvím svatohorského e-shopu nebo na adrese Svatohorského poutního muzea.

Strípky ze Svaté Hory

Letošní latinské nešpory

Nešporami 14. ledna 2012 v 16.30 hodin byla zahájena pravidelná modlitba Zpívaných latinských chorálních nešpor pro letošní rok.

Pro zjednodušení bude letos pokaždé užito stejného mariánského formuláře, a tedy i zpěvy budou každý měsíc stejné. Důvodem je snaha o zjednodušení repertoáru nešpor pro případné pravidelné zájemce o jejich návštěvu, kteří tak budou mít větší šanci se zúčastnit i zpěvem.

Brožurku pro nešpory si ve formátu ZIP můžete stáhnout na internetových stránkách Svaté Hory. Termíny konání nešpor naleznete v kalendáři akcí (letáku) nebo přehledu akcí v závěru tohoto časopisu.



Nové ornáty darem z New Yorku

Komunita redemptoristů z Brooklynu v americkém městě New York věnovala Svaté Hoře pětici nových ornátů v klasických liturgických barvách.

Redemptoristé v Brooklynu sídlí při bazilice P. Marie Ustaviční pomoci. Jedná se o dvouetážovou baziliku, podobnou jako je např. bazilika sv. Františka. Horní, prostornější patro se používá pro slavnostní bohoslužby, svatby a podobně, dolní patro pro menší akce. V době

dokončení chrámu zahrnovala farnost především lry, což dokládají okna baziliky. V minulosti se však v horním patře baziliky častěji sloužily mše ve španělštině. Samozřejmostí je pilehlá církevní škola.

Unikátní nahrávka Svatohorského Zdrávasu

V jedné nám předané pozůstalosti byl nalezen záznam Svatohorského Zdrávasu na šelakové (rozbitné) gramofonové desce z roku 1937. Ve starém čísle časopisu Svatá Hora k tomu čteme:

„Svatohorský Zdrávas na gramofonové desce. Byl jsem již častěji dotazován, zda je možno dostati gramofonovou desku se svatohorským Zdrávasem. Snad bude mé zjištění přijato i od ostatních zájemců s pouděkem. Pěčí J. M. preláta Paulyho ze Smíchova byla minulého roku vydána gramofon. deska ve sbírce „Musica sacra“, obsahující ve výtahu svatohorský a staroboleslavský Zdrávas. Zpěv provedl smíšený sbor basiliky sv. Václava v Praze na Smíchově za řízení J. Kuhna. Evidenční číslo desky svatohorského Zdrávasu je: 40700 (Musica sacra!), obj. č. A 60. Nezní to sice tak zbožně jako na Sv. Hoře, kde jí má celé okolí, ale nicméně jsme oděni, že právě tyto typické krásné zpěvy našich dvou poutních míst dostaly se aspoň tímto způsobem do veřejnosti.“

(Časopis mariánský a věstník Matice svatohorské; Rediguje P. Vojtěch Metelka C. Ss. R.; Ročník XVII, 1938; Tiskla Československá akciová tiskárna v Praze; str. 47)

Zvukový přepis záznamu z gramodesky si můžete poslechnout na internetových stránkách Svaté Hory.

Pro nově vznikající **audiovizuální kroniku** Svaté Hory hledáme jakékoliv **archivní záznamy** související s tímto poutním místem. Vítány jsou zejména **staré filmy** nebo **zvukové záznamy na gramodeskách** a kotoučových magnetofonech. Jste-li ochotni nám tyto materiály zapůjčit, kontaktujte nás, prosíme, na adrese redakce časopisu.



Svatá Hora

v roce 2011

Personál

6 kněží z toho 1 vietnamský kněz
Pracují u nás (celkem 10 osob):
kuchyně – 2 osoby
údržba – 2 osoby
kostelník
varhaník
exerciční dům – 2 osoby
správa výpočetní techniky
účetní externě
požární ochrana
Počet zaměstnanců
se mění podle potřeby
Kromě Svaté Hory
spravujeme kostel v Obořišti

Poutníci

V roce 2011 navštívilo Svatou Horu
97 poutních výprav, z toho
57/55 z České Republiky
17+5/21 z Německa a Rakouska
8 /13 z Polska
7/4 ze Slovenska
5/3 z Itálie
3/3 z USA
2 ze Singapuru, Filipín
1, z Malaisie, Japonska, Švýcarska,
Anglie, Francie a Chorvatska a Korey
(číslo za lomítkem jsou statistikou roku 2010)

Svátosti

Bylo pokřtěno 28 dětí (2010 14, 2009 57 dětí)
Letos nebyli pokřtěni žádní dospělí
Vícekrát se vyskytla pouze jména:
Jan – 3x a Adéla – 2x
Svátost manželství přijalo letos 7 párů
Svátost biřmování nebyla udělena
O počtu zpovědí nemáme přehled
Bylo podáno asi 25.000 svatých přijímání

Internetové stránky

Nabízí pravidelně doplňované informace,
internetovou televizi (možnost sledovat
prostřednictvím internetu bohoslužby
v přímém přenosu), mají pravidelně
aktualizovanou sekci o stavbě Velkých
varhan. Jejich prostřednictvím je možno
zaslat dar pomocí platební karty a inter-
netového formuláře, naleznete na nich
formulář pro zaslání prosby
Panny Marie Svatohorské.

Stalo se

- 6. ledna Tříkrálový koncert Svatohorského chrámového sboru
- 8. ledna Latinské nešpory poprvé nově v 16.30
- 10. - 13. ledna Provinciální kapitula Kongregace redemptoristů – provinciálem zvolen P. Josef Michalčík
- 14. ledna Zemřela A. Meutgens, dlouholetá dobrodinkyně Sv. Hory i české kat. církve
- 28. ledna Zemřel P. Zdeněk Adler, někdejší duchovní správce Sv. Hory
- 22. února První letošní koncert v takzvaném biskupském pokoji. Na kytaru hrál Ivan Boreš
- 9. dubna Postní duchovní obnova. Vedl příbramský rodák P. Tomáš Roule
- 14. května 10. arcidiecézní pouť za duchovní povolání
- 27. května Noc kostelů
- 28. května Poutí Matice Svatohorské a Výroční schůze

Exerciční dům

Statistika kurzů

	r. 2008	r. 2009	r. 2010	r. 2011
Celkem ubytovaných	1780	1550	1301	1503
Námi pořádané akce	18	20	22	21
Ostatní akce	44	56	29	53

Časopis

Jeho vydávání převzala zpět Matice Svatohorská. Časopis získal nový grafický vzhled. Vychází stále 6x do roka, náklad je 3.100 ks, odebírá je přes 2000 předplatitelů z celé Evropy

Muzeum

Svatohorské poutní muzeum
a prodejnu spravuje Sacromontana
s.r.o. Nabízí zde průvodcovskou
službu, prodej knih a upomínkových
předmětů, svatohorské oplatky, víno,
medovinu, a další produkty.
Nově byl k dispozici stolní kalendář
s církevním i občanským kalendářem
a svatohorská mydla.

Prohlídky

Počty objednaných prohlídek: 176 (loni 121), z toho
Česky 108/53
Německy 42/41
Rusky 10/10
Anglicky 15/6
(Podle jazyků, v nichž se provádělo,
za lomítkem statistika roku 2010)
Dorazily skupiny i z těchto dalších destinací:
Slovensko, Francie, Dánsko,
Malajsie, Japonsko, Polsko ad.
Celkem bylo prodáno 5.766/ loni 5.611 ks vstupenek
z toho Muzeum samostatně 220/ loni 269.

Stalo se

- 31. května Novodobá premiéra skladby „Missa Coronata Sacromontana“ věnované Sv. Hoře r. 1762
- 4. června Arcidiecézní pouť rodin
- 8. června Benefiční koncert na stavbu velkých varhan
- 18. - 19. června Poutní zájezd Matice Svatohorské do Bodenmais
- 2. - 3. července Korunovace (279. výročí)
- 1. srpna Věčné sliby br. Davida Horáčka
- 13. - 14. srpna Poutní slavnost
- 18. srpna Demontáž starých varhan
- 27. srpna Poutí řeckokatolíků
- 31. srpna Vojenský kaplan P. K. Vícha odešel do nového působiště
- 3. září Poutí řádu Maltézských rytířů
- 10. září Poutí bývalých Svatohorských ministrantů
- 17. září 60 let kněžství P. Břetislava Vaňka, Příbramská Svatohorská šalmaj
- 28. září Svatohorský chrámový sbor spolupůčinkuje na Svatováclavské pouti ve St. Boleslavi
- 8. a 14. října Oslavy 150 let od příchodu redemptoristů na Svatou Horu
- 15. a 16. října 100 let českého skautingu také na Svaté Hoře
- 20. října Benefiční koncert na stavbu velkých varhan (G. Demeterová a J. Tůma)
- 14. - 25. listopadu Čištění varhan ve zkušebně
- 4. prosince Adventní duchovní obnova. Vedl P. Jozef Andrejčák, OCr.
- 3., 10., 17. a 24. prosince Ranní rotní mše

Zprávy ze Svaté Hory

- V soboru 17. prosince proběhla v 6.00 třetí ranní **rorátní mše**, kterou celebroval P. A. Verbovský, CSsR. Od 9.00 se konala **Adventní duchovní obnova**, kterou vedl P. Jozef Andrejčák, OCr. z Nového Knína.
- Ve čtvrtek 22. prosince v 18.00 přinesli příbramští skauti do svatohorské baziliky **betlémské světlo**. Plamen v ruce dobrovolníků připutoval z místa Kristova narození – chrámu Narození Páně v Betlémě – a v bazilice byl věřícím i dalším zájemcům k dispozici až do konce vánočního oktávu.



Při rorátní mši

- Poslední **rorátní mši** jsme slavili v sobotu 24. prosince. Předsedal jí P. Stanislav Příbyl, CSsR. **Půlnoční mše svatá** byla již tradičně 24. prosince v 16.00. Zazněla při ní Rybova Česká mše vánoční v původní autorově verzi. Svatohorský chrámový sbor doprovodil komorní orchestr, částečně složený z členů Příbramské filharmonie. Místo nemocného basisty Zdeňka Fouse po mnoha letech basové sólo zpíval ochotně pan Karel Brynda. Vypošujeme p. Fousovi brzké uzdravení.
- Boží Hod vánoční** v neděli 25. prosince zachoval nedělní pořad bohoslužeb. Při mši svaté v 9.00 zněla

hudba A. V. Michny z Otradovic, jíž se měli možnost zpěvem zúčastnit i věřící.

- V pondělí ve vánočním oktávu byl pořad bohoslužeb rovněž nedělní. Po odpolední mši svaté však nenásledovaly **české zpívané nešpory**, ale **Vánoční koncert** Svatohorského chrámového sboru, při němž více jak sto posluchačů vyslechlo průřez adventním a vánočním repertoárem sboru.
- V sobotu 31. prosince byla ve 22.30 sloužena **mše svatá na poděkování** za uplynulý kalendářní rok. Celebroval P. A. Verbovský. Po mši svaté následoval zpěv státní hymny, na náměstí pak přípitek a krátký ohňostroj.
- Tradiční projekce **prezentace**, shrnující dění za uplynulý rok, bohužel nebyla uvedena. Je však ke shlédnutí na internetových stránkách Svaté Hory a též je ve filmové smyčce promítána v předšní bazilice.
- Ve středu 4. ledna prodělal **P. Zdeněk Muzikář, CSsR** úspěšnou operaci šedého zákalu. S o to větší radostí se ihned po návratu z nemocnice vrhl do kněžské služby.
- Slavnost Zjevení Páně** – Tři králů na Svaté Hoře přinesla oproti pravidelným bohoslužbám mimořádnou mši svatou v 11 hodin. Při odpolední mši zpíval Svatohorský chrámový sbor Missu II Adama Václava Michny a v 18.00 pak přednesl asi padesátiminutový koncert tříkrálové hudby renesanční a české barokní.
- 14. ledna v 16.30 se konaly **latinské chorální nešpory**.
- V úterý 17. ledna slavili společně mši svatou v 9.00 kněží příbramského vikariátu. Následovala **vikariátní konference**.



Momentka z vánočního svatohorského kůru

Svatá Hora, Příbram.

Archiv S. H.

* SVATÁ HORA *

Ročník XIX.

1. února 1940.

Číslo 2.

Půjdeme k Panně Marii ...

Matička Boží v náruči
synáčka chová svého,
spanilý kvítek vypučí
z poupátka růžového.

Maria Panna Pomocná
v nebeské slávě trůní,
kde každá duše nemocná
nalézá pomoc u Ní.

Půjdeme k Panně Marii,
půjdeme k Ježíškovi,
dáme jim svazek lilí,
věneček pomněnkový.

Duše čistá, toť lilie,
pomněnky věrná láska,
k radosti Panny Marie,
Božského Jezulátka.

Václav Kuta.

Svatohorské statistiky za rok 1939. Působilo 10 kněží-redemptoristů. Vykonáno 9 misí, 3 misijní obnovy, 5 tříčtyřdenních pobožností, 28 kursů exercicií (z nich 24 v novém exerc. domě pro 738 účastníků, 21 pro laiky, 3 kursy pro kněze, 4 vícedenní pobožnosti, 26 výpomocí v duch. správě). Na apoštolských pracích venku proneseno 728 kázání, slyšeno 17.294 sv. zpovědí, rozdáno 23.645 sv. přijímání, 66 nemocných započteno, 5 návratů do Církve, 1 manželství konvalidováno. Na Sv. Hoře samé konáno při různých příležitostech (o nedělích a svátcích, k poutníkům, v různých

spolcích) 726 promluv, rozdáno 100.150 sv. přijímání, uděleno 20 svátostí umírajících, 3 konverse, 70 katechesí ve škole, 6 křtů, požeňáno 74 sňatkům, přijato 342 poutních procesí (na 500.000 poutníků!) Úhrnem činí počet kázání doma i venku tedy 1554, rozdaných sv. přijímání 123.790 a ne o mnoho menší počet sv. zpovědí. Do Bratrstva nejč. Srdece P. Marie přistoupilo 166 nových členů, takže čítá nyní (od počátku spolku) 310.996 údů; rozdáno více než 10.000 brožur »Životem« a na 12.000 výtisků »Posla pravdy«.

Statistika uplynulého roku není věcí zcela novou, jak ukazuje výňatek z 2. čísla Svaté Hory, rok 1940.

DR EMIL KALISTA:

Pohled do života a díla
P. Sigismunda Boušky O. S. B.

*Odházím zas k svému Bohu.
 Od něho jsem život měl i vložku,
 jsem děkují, jak neví mohu.*
S. Bouška

Těmito vlastními posledními verši se loučil mnich Ordinis sancti Benedicti (O. S. B.) Sigismund Bouška s tímto světem, nad kterým Hospodin sám každého dne pozdvihuje slunce jako nejkrásnější hostii. V této trojveršové zkratce básník Bouška nejuplněji vystihl obsah svého geniálního života: službu Bohu a vlohám, které nezlomnou, neumdlévající píli rozvil v květy podivuhodných umění.

A nyní, kdy »chladný vítr zadul v jeho hrud« a kdy mrtvý básník nemůže již na své celoživotní práci nic měnit, nic jí přidati ani ubrati, podivujeme se, jak zesnulý zůstal důsledně věren svému zářivému heslu, které si jako mladý kněz — tehdy bez životních zkušeností — obzíravou a prozíravou intuicí vytyčil: sloužiti uměním Bohu. »Býti žákem Boha, jenž jest prvním umělcem.«

»Být umělcem, blíž Bohu být! Jeť odlesk věčných ideí, jeť obraz krásy prvotní v tvé tváři, Umění, a svit!«	»Mé heslo: Odi profanum! Co z Boha jest, ať k Bohu jde, cíl Umění je Boha ctít a tvaru dáti božím snům.«
---	---

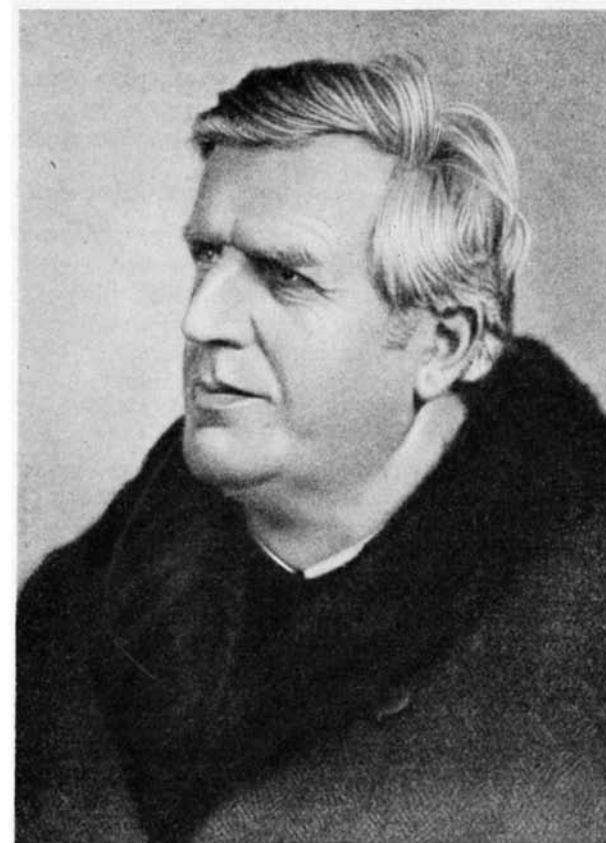
»Je člověk Boha obrazem,
a umělec je Bohu blíž...«

Jak krásně se tu básník — kněz, řeholník — zároveň představuje jako syn sv. Benedikta, jehož heslo dosud vyniká nad benediktinským křížem: Ut in omnibus glorificetur Deus (U. I. O. G. D.), t. j. všechna práce mnichova — umělecká i hmotná — musí býti taková, aby směřovala k oslavě Boha.

Jako hledač krásy se učí cizím jazykům — klíčov do stále bohatých pokladnic jejich písemnictví: němčině (posluchač bohosloví na německé fakultě pražské university po první tři roky), italštině, španělštině, francouzštině (za vedení profesora příbramského gymnasia Theodora Nováka, březohorského rodáka), provenčálštině a katalánštině (přímou z podnětu a za pomoci velmistra českého Parnasu Jaroslava Vrchlického, který mu půjčil příslušné slovníky, mluvnice a knihy) a j.

Z uměleckého nitra Bouškova vplynuly původní práce básnické Pietas, Dismas, Legendy, Duše v přírodě, Sv. Krištof, Svatá noc a j. Lyrická »Pietas« (Zbožnost), pochválená Březinou a Zeyerem, jest uvedena vstupním heslem:

»Ne scribam in vanum, duc, pia Virgo, manum.«	»Ved' ruku, zbožná Panno, abych nepsal naplano.«
--	---



P. Sigismund Bouška OSB, básník a malíř.

Nábožně vzrušený básník překládá tyto vyzývací verše po svém vlastním způsobu takto:

»Tu ruku pravou požehnej mi, Kriste,
v ni pero беру, jak jsem přísahal,
bych ke cti Ježíše a Panny čisté,
své hymny svaté, a ty pouze psal.«

Chce psáti perem ukutým ze svatého hřebu Kristova kříže a zkaleným ve výhni Ježíšovy lásky:

»Ó Kriste, uč mě, nehodného žáka,
ó Kriste, uč mě tímto perem psát,
ač chvím se bázní, přece mě to láká,
tím perem tebe v básni opěvat!«

V závěru sbírky, o které Fr. X. Šalda prohlásil, že jest v ní tichý, jímavý, opravdu meditativní tón, žádá básník pokorně odměnu v duchu slov žalmu: »Non nobis, Domine, non nobis, sed nomini Tuo da gloriam.« — (»Ne nám, Pane, ne nám, ale jménu svému dej slávu.«)

»Má píseň nechce chválu toho světa,
můj sladký Ježíši,

Tvá pochvala, jež všecku pýchu smetá,
mně chválou nejvyšší!«

V přírodní lyrice, mysticky zabarvené a obrazově přepychové »Duše v přírodě«, která jest slavena vrcholným dílem Bouškovým, raduje se po vzoru sv. Františka z Assisi, »Otce serafického«, ze všeho stvoření. Jímá ho všechna nádhera přírody, kterou upozorovala jeho citlivá, něžná, obrazností zbystřená duše.

Jsa uchvácen veškerým oslnivým půvabem moře a země, modlí se k Duchu svatému:

»Miluji všecko, co v čase jsi stvořil,
zem, moře, vzduch, bych všude se kořil,
jdu tiše, bych dílo Tvé nepobořil,

já vyhnu se květu i mravenci v cestě,
jdu nábožně hvozdem, cestu si klestě,
zřím všude své bratry; v poli i v městě.«

Děkuje Stvořiteli, vládci lidských duší, za to za všechno:

»Za všechnu krásu v hymnu díky Ti zpívám,
vzpomínkou silnější, v bolu kdy poumdlívám.«

U moře vzpomíná na domov a celý svůj dosavadní život:

»Posvátné cesty, vás vzpomínám dnes,
vás sterou jsem posázel písní,

ten růžový z kamene vytrysklý vřes,
ty čekanky u cesty, borový les,
ty slyšely, co srdce vysní.«

Umělec Bouška jest v přírodě, matce všelikého umění, blíže Bohu, přestává v ní tesknití Všudybytností Boha, který tu ve svém nadlidském díle žije, mluví, léčí, hojí a sílí.

»Jen vědomí přítomnosti Tvé,
jen citění Tvého jsoucna,

víc netřeba duši malátně
a silna jde do budoucna.«

Mezi biblickými náměty v »Legendách« jest zpracován i příběh Barabáše, který byl propuštěn a Kristus místo něho vydán na soud.

Dobré srdce básníkovo, nadané i jiskřivou vynalézavostí, dává rozhršení i tomuto »lotru znamenitému«.

Když Barabáš byl propuštěn na svobodu, v kterou nedoufal, jest proniknut paprskem milosti Boží. Chce si vyprosít od Krista odpuštění. Protlačí se popravním průvodem až k Ježíši, nesoucimu svůj těžký kříž, a Kristus, tato oběť jeho viny, odpouští mu láskyplným pohledem. Nedbaje posměchu katů a dvojice lotrů, bývalých svých druhů, kajicník Barabáš

»až tam se potácel, kde Ježíšova Máti,
při mukách nesmírných vše zřela, co Syn, Bůh,
tich trpěl, hrdinně tu stála, její duch
vše trpěl společně, znalť pouze milovati!

Jí k nohám Barabáš kles v nevýslovném pláči
a líbal vášnivě jen šatů jejích lem,
a štkal: „Barabáš jsem!“ Ta slova dvě mu stačí.
Hle, slza Marie mu byla údělem —

Ó šťastný, slzu tu si k soudu nese něm
a pohled Ježíšův mu svítí, kudy kráčí — — —«

První část pojednání o literatu S. Bouškovi, Svatá Hora 1943, číslo 2.

Na TOURSALON 2012

do Poznaň

Byl jsem začátkem října informován o tom, že budu s Martinou Surynkovou reprezentovat Svatou Horu na veletrhu cestovního ruchu v Polsku. Po krátkých informačních schůzkách na městském úřadu a v našem muzeu jsme nachystali propagační materiály, letáky, pohlednice, leporela s fotografiemi Svaté Hory, cizojazyčné průvodcovské brožurky a DVD, drobné upomínkové předměty, medovinu a oplatky, které jsme měli v rámci propagace Svaté Hory rozdávat zájemcům o toto místo. Moje dobrá kolegyně Martina vypracovala podrobný plán cesty a společně s paní Jechortovou zajistily ubytování v blízkosti poznaňského výstaviště, pater Anton Verbovský připravil auto, a v úterý 18. 10. 2011 jsme odjeli směr Poznaň. Čekalo nás 470 kilometrů cesty. V Polsku jsme se hned večer po příjezdu a po vyhledání výstaviště setkali s Radkou Fiebigerovou, Stáňou Walenkovou a panem Otou Hauptmannem, kteří zastupovali město Příbram, a dohodli jsme se, jak bude vypadat naše působení a spolupráce na tomto veletrhu. Tvořili jsme sebranou partu společně se zástupci hornického muzea, hotelu Belveder a města Příbram.

Výstaviště bylo plné různých stánků z celého světa. V našem pavilonu se představovaly jednotlivé regiony nejen evropských zemí, a tak se našimi nejbližšími sousedy stali velmi přátelští Izraelci a Španělé, také Portugalci, Slováci, Litevci a mnozí další. V jiném pavilonu byly zastoupeny různé cestovní kanceláře, jejichž představitelé nás v průběhu dní navštěvovali a získávali informace o regionu Příbram a okolí, o Svaté Hoře a středních Čechách. Zájem byl, soudě podle návštěvnosti, evidentní. Veletrh byl první dva dny otevřen pro cestovní agenty, se kterými probíhala jednání přímo v našem stánku. Přicházeli i s cestovními kufry, do kterých hromadili materiály, jež následně podrobili dalšímu zpracování do katalogů a nabídek zájezdů a poutí.

Další dny byl veletrh otevřen pro širokou veřejnost. Setkali jsme se s lidmi, kteří navštěvují v naší republice Prahu, Plzeň, nebo Český Krumlov, ale o Svaté Hoře ještě neslyšeli. Proto jsme popisovali i na podrobných mapách, jak se dá z Prahy dostat do našeho regionu, a jaké pamětihodnosti a zajímavá a vzácná místa náš kraj nabízí. Na dva dny za námi přijela příbramská kapela Ginevra, která svou produkcí lákala návštěvníky veletrhu, a roztančovala španělské vystavovatele z protějších stánků.

Všechno má své pro i proti, a tak tím, co bylo náročné, bylo zvládnání několikadenního lomozu výstaviště, kde jsme byli k dispozici od rána do večera. Osvědčilo se nám vzájemné doplňování například ve chvílích, kdy nebylo možné pro ty temperamentnější z nás ustát v klidu aroganci či komisní jednání a dotazy konkrétních návštěvníků (naštěstí se takoví návštěvníci vyskytli opravdu vzácně). Jak bylo výše zmíněno,



vytvořili jsme velmi harmonickou souhru osob a kamarádkou atmosféru, což se stalo předmětem pochvaly mnohých návštěvníků v našem stánku.

Doufáme, že Svatá Hora se i tímto způsobem, přes veletržní prezentaci, dostane do povědomí nejen v naší zemi a že si tak přivede poutníky a návštěvníky toužící poznat a zažít toto nevdědné poutní místo.

Po ukončení veletrhu, v sobotu 22. 10. 2011, jsme se hned vydali na cestu zpátky do Příbrami. Po vyčerpávajících dnech, kdy jsme v hluku neustále odpovídali na různé dotazy a vysvětlovali spoustu informací, museli jsme opět absolvovat oněch 470 kilometrů, z nichž se navíc značná část odehrála v mlze. Přesto však jsme nelitovali toho, že jsme byli představit Svatou Horu mezi ohromným množstvím lokalit různého rázu. Kéž by bylo pravdou to, že na Svaté Hoře rádi uvítáme kohokoliv a odkudkoliv, jak jsme na veletrhu s úsměvem říkali.

D. Horáček a M. Surynková



Okénko Matice Svatohorské

Stavba velkých svatohorských varhan

V roce 2011 opět o krok pokročila stavba nových velkých svatohorských varhan. Varhanářská dílna Vladimíra Šlajcha z Borovan u Českých Budějovic dokončila varhanní skříň, dále pracovala zejména na traktuře a vzdušnicích budoucích varhan. V loňském roce bylo ve veřejné sbírce vybráno 1.469.160 Kč, což je o téměř 500.000 Kč více než v roce 2010. Celkově bylo k 31. prosinci 2011 shromážděno 1.440.726 Kč, tedy cca 30% z konečné ceny nástroje. Za štědrost všem dárcům srdečně děkujeme! Převážná část financí pochází od drobných dárců, kteří věnují na tento účel stokoruny nebo i několik tisíc korun. Dalšími významnými dárci jsou soukromí podnikatelé – zejména lékaři, právníci, ale i větší podnikatelské subjekty nejen z Příbramska. Velký dík patří Nadaci ČEZ, která doposud největší darovanou částkou 500.000 Kč podpořila v rámci grantového řízení Podpora regionů stavbu unikátních varhan pro Svatou Horu. Nezbyvá, než ještě jednou vyjádřit vřelý dík všem, kteří neberou kulturu jen jako nadstavbu společenského života, ale jako její nedílnou součást.

V nadcházejícím roce 2012 bychom s pomocí Vás, dárců a dobrodinců Svaté Hory, rádi dokončili stavbu varhanního stolu, vyhotovení měchů a nakoupili varhanní kovové píšťaly. Jen pořízení všech kovových píšťal pro nové varhany je otázkou téměř 1.500.000 Kč. Každého, byť sebemenšího daru, bude třeba! Přispět můžete složenkou, bankovním převodem na číslo účtu 050016-0523967309/0800 nebo v hotovosti v sakristii svatohorské baziliky. Je možné přispět také formou DMS SVATAHORA na telefonní číslo 87 777. V roce 2011 bylo takto posláno 442 DMS a Fórem dárců tak na sbírkový účet odesláno 11.934 Kč. Všem dárcům DĚKUJEME!

Konkrétní informace o průběhu stavby varhan, včetně fotogalerie současného stavu, seznamu dárců nad 10.000 Kč, financování, všech doprovodných akcí a novinek najdete na www.svata-hora.cz/varhany.

Miloslava Šmolíková

V letech 2008-2011 přispěli na stavbu nových velkých svatohorských varhan:

100.000 Kč a více

- Nadace ČEZ
- Město Příbram
- Otto Lang
- rodina Mikšátkova
- Ludmila Vejmoláková
- Anna Bolková
- Magdalena Brychtová
- Jaroslava Čemusová
- Dvořákoví
- Ladislav a Ludmila Falcníkoví
- Josef Fryš
- Alexandra Fuchsová
- Ivan Fuksa
- Jiří Gutwirth
- Ján Chvalník
- Anna a Ludvík Hlaváčovi
- Jaromíra Holečková
- František Jonák
- Věra Jonášová
- Václava Lehká
- František Loskot
- Pavel Málek
- František a Jana Michálkovi
- Pantoflíčkovi
- Bohuslav Pazderník
- Radek Rejšek
- Miloslav Richter
- František a Eliška Rozsypalovi
- Václav Secký
- Ludmila Spilková
- Marie Sporková
- Jaromír Stehlík
- Antonín Suchopár
- Ivan Svoboda
- Miroslava Svobodová
- Josef Šiška
- Miloslava a Pavel Šmolíkoví
- Anna Štěpaníková
- Jiří Štoviček
- Anna, Dominik a Jaroslav Tauchmanovi
- Eva Trojanowiczová
- Anděla Tvrđíková
- Marie Valášková
- Alena Vaňková
- Ludmila Veruňková
- Josef a Naděžda Voborských
- Lubomír Vylčičil
- Jaroslav Žalud
- Josef Žid

50.000 Kč a více

- Masokombinát Příbram, a.s.
- Jan Fuchs
- Milan Řehořek
- Jiří Šindelář
- Marta Špilauerová
- Jaroslava Laurová

10.000,- Kč a více

- DC Ravak Jih, a. s.
- Delta machining
- Mrazírny Plzeň Dyšina
- PBTisk, s.r.o. Příbramsko
- Svatohorští ministranti
- ZD Krásná Hora
- Václav Adam
- Ivan Balík
- Anežka a Milan Bartášková
- Anna Blachowiczová
- Karel Kavalec
- Jan Klán
- Václav Klán
- Lubomír Kočvara
- Karel Kolín
- Stanislav Kosík
- Eliška Koullová
- Jan Kureš

Benefičním koncertem projekt dále podpořili

- Gabriela Demeterová housle (2011)
- Vratislav Kríž zpěv (2010, 2011)
- Vladimír Rejlek trubka (2010, 2011)
- Pavel Šmolík varhany (2010, 2011)
- Jaroslav Tůma varhany (2011)

a mnoho drobných dárců, kteří dali, co mohli.

Všem dárcům a umělcům děkujeme. Upřímně Pán Bůh zaplať!



Na fotografii Pavel Šmolík při únorové návštěvě dílny Vladimíra Šlajcha v Borovanech u Českých Budějovic. V pozadí horní věnce píšťalových věží.

Ježíš hlasitě zvolal: „Kdo věří ve mne, ne ve mne věří, ale v toho, který mě poslal. A kdo vidí mne, vidí toho, který mě poslal. Já jsem přišel na svět jako světlo, aby nikdo, kdo ve mne věří, nezůstal ve tmě. Kdo slyší má slova a nezachovává je, toho já nesoudím. Nepřišel jsem, abych soudil svět, ale abych svět spasil. Kdo mě odmítá a nepřijímá moje slova, má, kdo by jej soudil: Slovo, které jsem mluvil, to jej bude soudit v poslední den. Neboť jsem nemluvil sám ze sebe, ale Otec, který mě poslal, přikázal mi, jak mám mluvit a co říci. A vím, že jeho přikázání je věčný život. Co tedy mluvím, mluvím tak, jak mi pověděl Otec.“ (J 12,44-50)

V dnešní době si můžeme všimnout, jak lidské slovo ztrácí na důležitosti. V politice panuje přetvářka oděná do nezištnosti. Smlouvy mezi lidmi se porušují a nestačí, aby se mohl člověk spolehnout na druhého na základě ústní dohody. Jakoby už bylo normální, že se všude lže.

Ježíš nemluví o nějakých slibech politické strany. Jeho slovo nemá psychoterapeuticky uchlácholit člověka, který je na dně. Boží slovo není hozeno do éteru internetu, aby na něj odpovídalo co nejvíce lidí na nějakém facebooku a nezávisle si s ním polemizoval dav lidí.

Ježíš mluví o věčném životě a o cestě k tomuto věčnému životu. On, který zemřel a vstal z mrtvých, nám oznámil, co věčný život znamená. Věčným životem je sám Bůh, který v nás žije na základě našeho přijetí a svobodného „ano“ zpusobu života, který se Bohu líbí.

Přijmout Ježíšovo slovo svým životem

Pane Ježíši, dej, ať poslechnu ten základní příkaz nebeského Otce, kterým je věčný život. Tedy ať dnes i den co den žiji Tvé nové přikázání: „Milujte se navzájem tak, jako jsem vás já miloval.“ Dej, ať tuto lásku dnes konkrétně uskutečním. Amen.

Co znamená přijmout Krista? Zastavit přetvářku, kterou chceme obalamutit své svědomí. Uvěřit, že Ježíš odpouští hříchy, proniká nás svým milosrdenstvím a vede nás ke konkrétnímu vyjádření lásky k bližnímu. Abychom to v dnešním světě měli sílu žít, potřebujeme se krmit Boží mocí – v Eucharistii a dalších svátostech, v Písmu svatém, v přijetí učení církve a ve vzájemné konkrétní pomoci.



„Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věřte v Boha, věřte i ve mne. V domě mého Otce je mnoho příbytků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil místo. A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já. A cestu, kam jdu, znáte.“ Řekne mu Tomáš: „Pane, nevíme, kam jdeš. Jak bychom mohli znát cestu?“ Ježíš mu odpověděl: „Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.“ (J 14,1-6)

S vírou se odevzdat mocnému Spasiteli

Naší cestou k domovu, k Otci, od kterého pocházíme, k Bohu, který nás miluje, je osoba Ježíše Krista. Jeho milosrdná láska z kříže zasáhla každého člověka v každé době, tedy i nás. Podobně i jeho vzkříšení salá svojí mocí na každého z nás tím, že v srdci vstáváme z mrtvých - obracíme se k dobru. Ti, kteří vytvářeli Boží domov, Boží království už tady na zemi, dosáhnou ho jednou v plné míře podle slibu Pána Ježíše: „Jdu, abych vám připravil místo.“

Být tam, kde je on, znamená žít v atmosféře jeho Srdce, v tom stejném proudu lásky Božského Ducha, ve kterém žil a žije on.

Ježíš je cestou k tomuto království lásky. Když budeme patřit na něj, doptávat se, jak máme žít, pak na jeho životě uvidíme, co máme dělat, jak přistupovat jeden k druhému. Tato naše cesta je zároveň pravdou o nás samých a také pravdou o našem Spasiteli. Nemusíme totiž utíkat před faktem temnoty našeho srdce, ale ve světle přítomného Ježíše můžeme vyznat své hříchy, pojmenovat to, z čeho potřebujeme vysvobodit a skrze víru v Boží milosrdenství obsáhnout pokoj srdce, který svět nemůže dát.

Modlitba je kromě jiného radostné odevzdání se světlu, Kristu, je také přijetím darů, kterými oplýváme, a je také odhodláním v moci Ježíše Krista vykročit ke konkrétním skutkům lásky. Někdy je to odpuštění, jindy zase omluva nebo gesto nezištnosti, kdy posloužíme prosbou našim bližním.

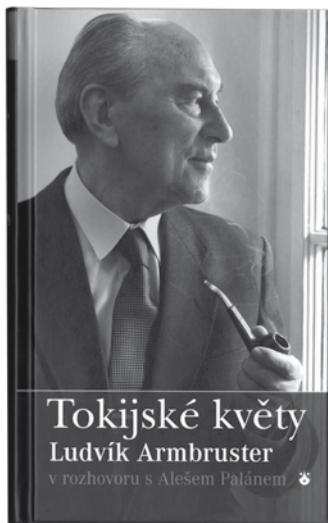
Pane Ježíši, věřím v tebe. Důvěřuji ti. Dávám se ti v tom všem, co tvoří můj život. Zvláště ti odevzdávám situace, kde já už nemohu nic udělat. Vkládám do tvého Srdce to všechno, co neumím změnit. Prosím, obrať mé srdce ještě více k tobě, ať skrze tebe dojdu do úplného objetí nebeského Otce. Amen.

P. Josef Michalčík, CSsR

Dobrá kniha

Ludvík Armbruster: Tokijské květy

Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří 2011



V návaznosti na nenápadnou zmínku v rozhovoru s P. Jindřichem Krinkem zařazujeme krátké nahlédnutí do knihy s názvem Tokijské květy. Publikace vznikla formou rozhovorů Prof. Armbrustera, teologa a misionáře s publicistou Alešem Palánem (*1965), spoluautorem mnoha dalších knih.

Kniha rozvíjí mnohá, nejen životopisná témata, která jsou pojednávána v souvislostech celosvětového dění. Nalezneme tak zde barvitý popis života rodiny v Praze válečné i druhorepublikové, paralelně s ním pak krátké vhledy do psychologie a citového života dospívajícího. Kniha rovněž nabízí zajímavá srovnání spirituality v českém, rakouském a japonském prostředí (vždyť Ludvík Armbruster žil v Japonsku půl století).

Publikace čtenáři nabízí i některé perličky, například etymologický rozbor příjmení jejího hlavního protagonisty nebo pro nás snad až úsměvně laděné glosy o „zaplnění mezery na trhu“ činností buddhistických mnichů, kteří se v životě japonské rodiny často prezentují jen v jediném okamžiku – pohřbem.

Prof. Armbruster se se svými zahraničními misijními zkušenostmi, zdá se, nalézá v pozici hodnotitele, který své soudy o české společnosti vynáší s nadhledem. I proto jistě lze knihu vřele doporučit. „Uvědomuje si, že křesťanství stojí na konci jedné velké epochy a jako moudrý člověk nabízí svou zkušenost a životní moudrost s noblesou, vtipem a pochopením pro jinakost druhého“ (anotace knihy).

Prof. PhDr. Ludvík Armbruster (*1928), český katolický kněz – jezuita, vědec a pedagog. Je profesorem filosofie na KTF UK, v letech 2003 až 2010 zde působil ve funkci děkana fakulty. Je nositelem dvou státních vyznamenání – v r. 2006 mu byl udělen rakouský Čestný kříž za vědu a umění I. třídy za celoživotní přínos v oblasti vědy, za vybudování rakouského oddělení v univerzitní knihovně v Tokiu, péči o rakousko-japonské a rakousko-české vztahy a konečně dne 28. října 2008 získal medaili za zásluhy o stát v oblasti výchovy a školství z rukou českého prezidenta Václava Klause.

Je rakouským státním příslušníkem české národnosti. Narodil se v Praze, v letech 1934–39 navštěvoval pokusnou reformní obecnou školu v Praze-Nuslích, 1939–47 pak Státní reálné gymnázium v Praze-Vyšehradě. Po maturitě vstoupil do české provincie řádu Tovaryšstva Ježíšova. Po dvouletém noviciátu na Velehradě zahájil studium filozofie na Filozoficko-sociologickém institutu jezuitského řádu v Děčíně. V dubnu 1950 byl spolu se všemi řeholníky zatčen a po dvouměsíční internaci v Bohosudově vyhoštěn z republiky jako nežádoucí osoba.

Pokračoval ve studiích na papežské Gregoriánské univerzitě v Římě (kde získal licenciát filozofie roku 1952) a po dvouletém studiu japonštiny (Jokosuka, Japonsko) na univerzitě Sophia v Tokiu obhájil doktorát z filosofie. Následovalo čtyřleté studium

teologie na Teologické fakultě Sankt Georgen ve Frankfurtu nad Mohanem. Tam byl také v r. 1959 vysvěcen na kněze. Licenciát z teologie získal v roce 1960.

Od r. 1961 žil a působil v Japonsku. Přednášel filozofii na univerzitě Sophia v Tokiu, nejprve jako docent, potom jako associated professor a od r. 1969 jako řádný profesor. Vedle své akademické činnosti vedl v letech 1965–70 jako regens interdiocézni kněžský seminář v Tokiu a v letech 1975–83 byl ředitelem centrální knihovny univerzity Sophia.

Po r. 1989 se aktivně zapojil do obnovy jezuitské řeholní provincie v České republice a současně i obnovení a rozvoje vysokoškolského studia teologie u nás. Od roku 2003 stojí jako děkan v čele Katolické teologické fakulty UK.sv. Ignáce v Praze

Listárna



Vybíráme z Vašich dopisů...

Požehnaný rok 2012.

Zdraví, Boží požehnání a ochranu Panny Marie. Posílám příspěvek na časopis Sv. Hora na rok 2012. Děkuji za vaše modlitby a mše svaté. Díky Proglasu jsem s Vámi spojena při mši svaté, kterou Proglas občas vysílá. Dostanu požehnání od Ježíše i Panny Marie, jsem za to moc vděčná hlavně Pánu Bohu.

Děkuji za vše a zvláště těm, kteří se starají o Sv. Horu.

Vaše čtenářka a poutnice

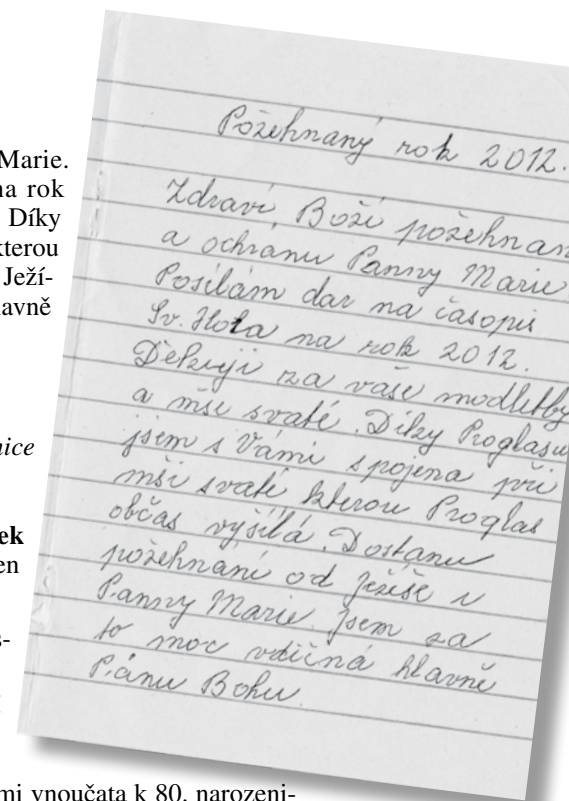
Vážení, dovoluji si zaslat **drobný příspěvek na varhany**, i když to nebude dost ani na ten nejmenší díl. (...)

Žasnu nad tím, že se v době současného marasmu ještě držíte nad vodou. Tak vydržte!

Zase vám něco pošlu. J. T.

(...) a měla jsem **neskonalou radost**, když mi vnoučata k 80. narozeninám darovala ten malý přenosný počítač. Dokonce jsem se teď, po několika měsících, už naučila sama si spustit Vaši televizi. Mohu tak sledovat mše ze Svaté Hory. Nemůžu totiž už chodit.

Díky, L. Z.



Jedna SMS, která pomůže po celý rok: DMS ROK SVATAHORA na 87 777



Odešlete dárcovskou SMS ve tvaru DMS ROK SVATAHORA na číslo 87 777 a každý měsíc Vám bude automaticky odečtena částka 30 Kč, na stavbu varhan pro Svatoú Horu přispějete 27 Kč. Více informací najdete na www.darcovskasms.cz a www.svata-hora.cz/varhany.

Děkujeme Vám!

Exercicie na Svaté Hoře v roce 2012

15. 2. - 18. 2.	17.30	Příprava na velikonoce - pro každého • P. M. Kabrda, SDB	1.200 Kč
29. 2. - 2. 3.	13.00	Setkání pastoračních asistentů pražské arcidiecéze • P. Michal Němeček	
22. 3. - 25. 3.	13.00	Exercicie pro zdravotníky a pro ty, kteří pečují o druhé • Mons. Aleš Opatrný	1.200 Kč
16. 4. - 20. 4.	8.00	Začít všechno od Krista • P. Anton Verbovský, CSsR	1.510 Kč
30. 4. - 4. 5.	8.00	Kontemplativní modlitba • P. Josef Michalčík, CSsR	1.510 Kč
7. 5. - 11. 5.	8.00	Krása liturgie • P. Zdeněk Šilhánek, CSsR	1.510 Kč
21. 5. - 25. 5.	8.00	Jsem s vámi po všechny dny • P. Anton Verbovský, CSsR	1.510 Kč
11. 6. - 15. 6.	8.00	Bůh volá různými způsoby • P. Anton Verbovský, CSsR	1.510 Kč
21. 6. - 24. 6.	13.00	Exercicie pro rozvedené i znovu sezdané • Mons. Aleš Opatrný	1.200 Kč
25. 6. - 29. 6.	8.00	Ježíš uzdravuje ve svátostech • P. Josef Michalčík, CSsR	1.510 Kč
16. 7. - 20. 7.	8.00	Lectio divina - Jak se modlit s Bibli • P. Angelo Scarano, SSL	1.510 Kč
23. 7. - 27. 7.	8.00	Škola modlitby • P. Angelo Scarano, SSL	1.510 Kč
26. 8. - 1. 9.	8.00	Exercicie pro kněze I. • P. Miloslav Kabrda	2.310 Kč
24. 9. - 28. 9.	8.00	Radovat se i ve stáří, aneb umění stárnout • P. Roman Janáč, CSsR	1.510 Kč
8. 10. - 12. 10.	8.00	Krása liturgie • P. Zdeněk Šilhánek, CSsR	1.510 Kč
19.10. - 21. 10.	13.00	Setkání pastoračních asistentů pražské arcidiecéze • P. Michal Němeček	
24.10. - 27. 10.	13.00	Exercicie pro varhaníky a chrám. hudebníky, zpěváky • P. Christian M. Pšenička, OPraem	1.200 Kč
11.11. - 17. 11.	8.00	Exercicie pro kněze II. • Mons. Aleš Opatrný	2.310 Kč
18. 11. - 24. 11.	8.00	Exercicie pro kněze III. • P. Pavel Pola, OSC	2.310 Kč
29. 11. - 2. 12.	13.00	Adventní setkání I. • P. Michal Němeček	1.200 Kč
6. 12. - 9. 12.	13.00	Adventní setkání II. • P. Anton Verbovský, CSsR	1.200 Kč

Začátek exercicií je první uvedený den v 17.30 hodin večer v refektáři kláštera. Datum i čas konce exercicií je uveden v konkrétních kurzech. Přihlášky jen písemně: Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí P. Marie Příbram - Svatá Hora, Exerciční dům, 261 01 Příbram II/591 nebo e-mailem na adrese ex.dum@svata-hora.cz případně vyplněním formuláře na <http://www.svata-hora.cz>.

Významné akce a poutě, hudba při bohoslužbách, koncerty a kulturní pořady

22. 2.	Popeleční středa. Udělování popelce při všech mších. Hudba při mši sv. v 17.00: P. J. Olejník: mešní proprium, Česká mše z Andělské hory.	SHS
23. 2.	I. koncert cyklu „Hudba v nezvyklých souvislostech“ - koncert v refektáři kláštera v 18.00. Barokní a soudobé skladby pro zobcovou flétnu a cembalo.	M. Deváta - flétna, J. Šlechtová - cembalo
10. 3.	Zpívané latinské chorální nešpory v 16.30, mariánský formulář.	
19. 3.	Sv. Josefa , slavnost. Mše svatě v 7.00, 9.00, 11.00 a 17.00.	
24. 3.	Postní duchovní obnova od 9.00. Katecheze, adorace a možnost sv. zpovědi. Mše svatá v 11.00. (Mše svatá v 9.00 není)	P. K. Satoria, OCSO
26. 3.	Zvěstování Páně , slavnost. Mše svatě v 7.00, 9.00, 11.00 a 17.00.	
1. 4.	Květná neděle. Mše svatě v 9.00 a 11.00 začínají průvodem s ratolestmi. Při těchto mších zazní Intrády a Lukášovy pašije P. Šmolíka.	SHS, komorní orchestr
5. 4.	Zelený čtvrtek. Mše na památku poslední večeře v 17.00.	
6. 4.	Velký pátek. Křížová cesta v parku v 15.00. Velkopáteční obřady. V 17.00. Zazní Janovy pašije R. Rejška.	SHS
7. 4.	Bílá sobota. Boží hrob otevřen od 6.30. Obřady Velikonoční vigilie ve 21.00.	
8. 4.	Boží hod velikonoční. Při mši svatě v 9.00 zazní Mše C dur „Korunovační“ W. A. Mozarta ad.	SHS, komorní orchestr
9. 4.	Pondělí v Oktávu velikonočním. Mše svatě v 7.30, 9.00, 11.00 a 15.30, v 16.30 Velikonoční koncert Svatohorského chrámového sboru.	SHS, komorní orchestr
14. 4.	Zpívané latinské chorální nešpory v 16.30, mariánský formulář.	
15. 4.	2. neděle velikonoční. Hudba při mši svatě v 9:00: P. Šmolík - Malá liturgie, moteta.	SHS
5. 5.	11. arcidiecézní poutě za duchovní povolání. Mše svatá v 11:00 u korunovačního oltáře.	Mons. Václav Malý
17. 5.	Nanebevstoupení Páně , slavnost. Mše svatě v 7.00, 9.00, 11.00 a 17.00. Při mši sv. v 17.00 zazní ordinárium a mešní proprium P. Ebena.	SHS

Otevírací doba a pořad bohoslužeb na Svaté Hoře**Neděle:**

Areál otevřen 6.30 - 17.00
 Mše svatě v 7.30, 9.00, 11.00 a 15.30
 Modlitba posvátného růžence v 15.00, zpívané nešpory v 16.15
 Před mší svatou v 7.30 Anděl Páně a vystavení milostné sošky
 Požehnaní milostnou soškou a uctívání po mši svatě v 7.30, 9.00, 11.00 a po nešporách v 16.15

Pondělí - sobota:

Areál otevřen 6.30 - 18.00
 Mše svatě v 7.00, 9.00 a 17.00
 Modlitba posvátného růžence v 16.30
 Před mší svatou v 7.00 Anděl Páně a vystavení milostné sošky
 Požehnaní milostnou soškou a uctívání po mši svatě v 7.00, 9.00 a 17.00
 Svatohorské schody otevřeny 8.00 - 17.00 (v zimě jen do 15.30). Přístup z ambitu dočasně uzavřen.

Schody:**Svátoť smíření:**

Příležitost ke zpovědi je půl hodiny přede mší svatou, na požádání kdykoli.

Svátoť křtu:

Je vhodné, aby rodiče křtěného dítěte absolvovali přípravu ve své farnosti.

Svátoť manželství:

Je třeba, aby se zájemci o tuto svátoť o ni ucházeli u faráře v místě svého bydliště.

V úterý

katechismus pro dospělé se dočasně nekoná.

Ve čtvrtek

po odpolední mši svatě půlhodinová adorace.

V pátek

mše svatá v 7.00 obětována za dobrodince Svaté Hory a živé i zemřelé členy Matice Svatohorské.

V sobotu

po mši svatě v 9.00 mariánská pobožnost s přednesením proseb. Můžete je zasílat poštou, e-mailem

prosba@svata-hora.cz, formulářem na <http://www.svata-hora.cz>, nebo je předat osobně v sakristii.

po mši svatě v 9.00 hodin setkání ministrantů. Kontakt: ministranti@svata-hora.cz.

V sobotu**3. neděle v měsíci**

přenášá mši svatou v 9.00 Radio Proglas.

Jedenkrát v měsíci

v 16.30 latinské zpívané chorální nešpory. Návčiv v 16.00.

V postní době

v pátek od 16.30 a v neděli od 15.00 křížová cesta místo modlitby posvátného růžence.

V květnu

denně kromě čtvrtku a neděle po odpolední mši svatě májová pobožnost s katechezí.

Úřední hodiny farního úřadu

pondělí - pátek: 9.00 - 12.00; 13.00 - 15.30

Prodejna knih a poutního zboží, Svatohorské poutní muzeum a průvodcovská služba

Provozuje Sacromontana, s.r.o., IČ: 27363261, DIČ: CZ27363261, odp. os. Martina Jechortova.

Kontakt: +420 318 429 943, +420 731 619 800, fax: +420 318 429 934, e-mail: prohlidka@svata-hora.cz,

E-shop: <http://shop.svata-hora.cz>

Otevírací doba Svatohorského poutního muzea a prodejny poutního zboží neděle: I. - XII.: 9.00 - 17.00

pondělí - sobota: I. - III. & XI. - XII.: 10.00 - 15.00 • IV. - V. & IX. - X.: 9.00 - 16.00 • VI. - VIII.: 9.00 - 17.00

Expozice Svatohorského poutního muzea ke zhlédnutí v rámci prohlídky zdarma. Mimo prohlídku vstupné 10 Kč.

Prohlídka areálu s výkladem včetně návštěvy běžně nepřístupných prostor je možná V. - IX. denně v otevíracích hodinách muzea, jindy jen po předchozí domluvě. Začátek poslední prohlídky hodinu před zavírací dobou Svatohorského poutního muzea.

Prohlídku větších skupin, zejména cizojazyčnou, je vhodné v dostatečném předstihu objednat písemně nebo e-mailem.

Cena prohlídky 70 Kč / 50 Kč, rodinné vstupné 190 Kč, cizojazyčný výklad 100 Kč / 80 Kč, děti do 6 let zdarma.

Prohlídka s koncertem. Po předchozí domluvě pro skupiny s min. 10 účastníky je možná prohlídka s průvodcem, po které

následuje půlhodinový koncert na nové chórové varhany v bazilice. Český výklad 140 Kč / cizojazyčný výklad 200 Kč.

Prohlídkový okruh Svatá Hora v čase i nad časem zahrnuje projekci filmu o Svaté Hoře v Mníšecké kapli, prohlídku stálé výstavy

na letním kůru a Svatohorského poutního muzea. Vstupné 50 Kč / 30 Kč, rodinné vstupné 130 Kč.

SVATÁ HORA Vydává a rozšiřuje Matice Svatohorská, o. s., Svatá Hora 591, 261 01 Příbram II, tel.: 777 127 245, e-mail: casopis@svata-hora.cz, internet: <http://www.svata-hora.cz>, PDA: <http://www.svata-hora.cz/pda>. Vychází 6x do roka. Registrační číslo MK ČR E 11719. Cena časopisu - dobrovolný dar (náklady na 1 výtisk činí 15,- Kč + poštovné). Řídí redakční rada, zodpovídá P. Anton Verbovský, CSsR. Grafická úprava, sazba a tisk Tiskárna Prima spol. s r. o. Expedici zajišťuje Karmelitánské nakladatelství, s. r. o.

BANKOVNÍ SPOJENÍ Česká spořitelna, a. s., č. ú. 523967309/0800. Zájemci o pravidelné odebírání pište na adresu redakce.



Cvičné varhany ve zkušebně sboru při čištění a ladění



Takzvaná Martinická nebo Korunovační kaple ve staré liturgické úpravě